

ORIGINAL ARTICLE

Heavy Metal Concentration and Health Risk Assessment of Some Species of Fish, Rasht, Iran

Ayub Ebadi Fathabad¹,

Hossein Tajik²,

Nabi Shariatifar³

¹ PhD Student in Food Hygiene and Quality Control, Faculty of Veterinary Medicine, Urmia University, Urmia, Iran

² Professor, Department of Food Hygiene and Quality Control, Faculty of Veterinary Medicine, Urmia University, Urmia, Iran

³ Associate Professor, Department of Environmental Health, School of Public Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

(Received December 20, 2018 Accepted June 20, 2018)

Abstract

Background and purpose: Fish is an important source of protein for human and is an important part of the diet, so, studying the concentration of heavy metals in commercial fish could be helpful in evaluating the risk of fish consumption.

Materials and methods: A total of 60 fish samples from four different species including anchovy, white, perch, and trout was randomly collected in fall 2016 from Rast Fish Market. After sample preparation and microwave digestion, the amount of heavy metals were determined by inductively coupled plasma optical emission spectrometer (ICP-OES). The US Environmental Protection Agency's (EPA) method was used to estimate the health risks associated with exposure to heavy metals in fish samples.

Results: The highest concentrations of heavy metals included mercury in whitefish ($1.29 \pm 0.23 \text{ } \mu\text{g/g}$), lead in whitefish ($4.54 \pm 0.75 \text{ } \mu\text{g/g}$), cadmium in salmon ($0.07 \pm 0.01 \text{ } \mu\text{g/g}$), arsenic in whitefish ($1.36 \pm 0.15 \text{ } \mu\text{g/g}$), nickel in whitefish ($0.61 \pm 0.07 \text{ } \mu\text{g/g}$), tin in whitefish ($0.63 \pm 0.05 \text{ } \mu\text{g/g}$), and chromium in fish perch ($1.52 \pm 0.04 \text{ } \mu\text{g/g}$). Non-cancer risk for all heavy metals in all the species was less than 1.

Conclusion: The concentration of metals in species studied was in acceptable level, indicating no risk of toxicity. According to current results, fish consumption does not lead to adverse health effects.

Keywords: fish, heavy metals, risk assessment, environmental pollution

J Mazandaran Univ Med Sci 2019; 28 (168): 118-132 (Persian).

* Corresponding Author: Ayub Ebadi Fathabad - Faculty of Veterinary Medicine, Urmia University, Urmia, Iran
(E-mail: ayubebadi1986@gmail.com)

اندازه گیری غلظت فلزات سنگین و ارزیابی خطر ناشی از آنها در گونه های مختلف ماهی

ایوب عبادی فتح آباد^۱

حسین تاجیک^۲

نبی شریعتی فر^۳

چکیده

سابقه و هدف: ماهی ها از منابع پرتوئینی مهم برای سلامت انسان هستند و بخش مهمی از رژیم غذایی انسان را تشکیل می دهند، از این رو ضروری است که غلظت فلزات سنگین در ماهی های تجاری به منظور ارزیابی احتمال خطر مصرف ماهی مورد بررسی قرار گیرند.

مواد و روش ها: تعداد ۶۰ نمونه ماهی از ۴ گونه مختلف کولی، سفید، سوف و قزل آلا در پاییز ۱۳۹۵ از بازار بزرگ ماهی رشت، به صورت تصادفی تهیه شد. پس از آماده سازی و هضم شیمیایی نمونه ها توسط مایکروویو، مقدار فلزات سنگین توسط دستگاه پلاسمای جفت شده القایی با طیف نشر نوری (ICP-OES) تعیین شدند. به منظور ارزیابی ریسک بهداشتی ناشی از مواجهه با فلزات سنگین در نمونه های ماهی، بر مبنای روش آرائس حفاظت محیط زیست آمریکا عمل شد.

یافته ها: بیشترین غلظت فلزات سنگین به ترتیب، جیوه در ماهی سفید (0.29 ± 0.23)، سرب در ماهی سفید (0.54 ± 0.75)، کادمیوم در ماهی قزل آلا (0.07 ± 0.10)، آرسنیک در ماهی سفید (0.15 ± 0.36)، نیکل در ماهی سفید (0.01 ± 0.07)، قلع در ماهی سفید (0.05 ± 0.03) و کروم در ماهی سوف (0.04 ± 0.02) میکرو گرم بر گرم، به دست آمد. خطرپذیری غیر سلطانی برای همه فلزات سنگین و در همه گونه های ماهی کمتر از یک بود.

استنتاج: غلظت فلزات در این گونه ها از نقطه نظر مسمومیت، برای مصرف انسان قابل قبول است. شاخص خطر در ماهی های مختلف مورد مطالعه معمولی کمتر از یک بود، که نشان می دهد مصرف ماهی سبب بروز عوارض سوء بهداشتی برای مصرف کنندگان نمی شود.

واژه های کلیدی: ماهی، فلزات سنگین، ارزیابی خطر، آلودگی محیط زیست

مقدمه

امروزه مصرف فرآورده های دریایی به ویژه ماهی به عنوان یک ماده غذایی دارای مقدار نسبتاً زیاد و به علت افزایش جمعیت و نیاز روز افزون انسان به مواد

E-mail: ayubebadi1986@gmail.com

مؤلف مسئول: ایوب عبادی فتح آبادی - ارومیه: دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ارومیه

۱. دانشجوی دکتری تخصصی (PhD) گروه بهداشت و کنترل کیفی مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

۲. استاد گروه بهداشت و کنترل کیفی مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

۳. دانشیار گروه بهداشت محیط، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۹/۲۰ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۳۹۷/۳/۳۰ تاریخ تصویب: ۱۳۹۶/۱۱/۳۰

برابر مقدار آنها که در آب یا هوا یافت می‌شوند افزایش یابد. ماهی در محل زیستگاه خود توانایی گریز از این آلاینده‌های پایدار را نداشت و در نتیجه منجر به آلودگی زنجیره غذایی می‌شود. از این‌رو ماهی‌ها را به عنوان یک ساختار زیستی تأثیر آلودگی فلزات سنگین، در اکوسیستم‌های آبی در نظر می‌گیرند، چرا که در راس زنجیره غذایی بوده و به عنوان یک منبع غذایی منعکس کننده تأثیرات بهداشتی برای انسان می‌باشد. مسمومیت ناشی از مصرف ماهیان آلوده به فلزات سنگین می‌تواند منجر به بروز بیماری‌هایی مثل سرطان، اختلالات عصبی، آلزایمر و مرگ در انسان گردد. سرب متعلق به گروه فلزات غیرضروری و سمی است و هیچ عملکرد شناخته شده‌ای در فرآیندهای پوششیمایی ندارد این فلز دارای پتانسیل بالا برای تغليظ زیستی و انباست در اندام‌های گوناگون ماهی است که در صورت جذب از طریق غذا برای مصرف کنندگان بسیار سمی بوده و موجب اختلالات سیستم اعصاب و مشکلات رفتاری در آنها می‌شود. کادمیوم به مقدار زیادی از طریق غذا جذب شده و منجر به اثرات سوء از جمله مشکلات اسکلتی، برونشیت، آمفیزم، کم خونی و سنگ کلیه در مصرف کنندگان می‌شود^(۶،۷) (۹) مواجهه با آرسنیک حتی در مقادیر کم (۰/۰۵ میلی گرم در لیتر) باعث افزایش خطر ابتلاء به سرطان پوست، ریه، معباری ادراری و مثانه و سرطان کلیه می‌شود. همچنین تغییرات پوستی از قبیل تغییر رنگ پوست (پیدایش نقاط تیره و روشن در پوست) و افزایش ضخامت یا برآمدگی زرد رنگ روی پوست (شاخی شدن پوست) نیز از عوارض دیگر آن است. هم‌چنین دارای اثرات سوء روی سیستم عصبی است که علائم آن لرزش و سردرد است و تنفس آن خطر ابتلاء به سرطان ریه را افزایش می‌دهد. جذب آرسنیک از طریق پوست بسیار کم است و بیشترین میزان دریافت و مواجهه با آن از طریق دریافت مواد غذایی آلوده به آن می‌باشد^(۱۰،۱۱). غلظت نیکل در محیط به طور معمول بسیار کم است، اما می‌تواند منجر

غلذایی رو به افزایش است. برطبق آمارهای موجود بیشترین مصرف غذایی دریایی در قاره‌های آسیا و اقیانوسیه مشاهده می‌شود. سهم ماهی در رژیم غذایی دنیا نزدیک به ۴۷۴ گرم روزانه می‌باشد، درحالی که ایران دارای متوسط مصرف ماهی ۵ گرم روزانه است. حدود بیست درصد از جمعیت دنیا، یک پنجم از پروتئین حیوانی خود را از ماهی دریافت می‌کنند. متوسط مصرف سرانه تقریباً در طی ۴۰ سال گذشته دو برابر شده که از رشد جمعیت پیشی گرفته است^(۱،۲). ماهی نه تنها یک ماده غذایی زود هضم و لذیذ می‌باشد بلکه حاوی مواد پروتئینی، معدنی و اسیدهای چرب غیر اشباع و خصوصاً^(۱) اسیدهای چرب با بیش از چهار باند دوگانه (HUFA) به ویژه اسید دوکوزاهگزانوئیک (۲۲:۶n-۳) و اسید ایکوزاپنتانوئیک (۲۰:۵n-۳) می‌باشد^(۴،۵). اسیدهای چرب نقش مهمی در پیشگیری و درمان بیماری‌های قلبی-عروقی، کاهش فشارخون، کاهش سطوح کلسترول و تری‌گلیسریدهای خون، تنظیم ضربان قلب، داشتن خواص ضد التهابی، تنظیم عملکرد سیستم ایمنی، افزایش قدرت یادگیری و بالا بردن ضربیت هوشی کودکان ایفا می‌کنند^(۶). متأسفانه رشد سریع جمعیت و توسعه فعالیت‌های صنعتی و کشاورزی (استفاده از کودها و سوموم دفع آفات) موجب شده است تا حجم بالایی از فاضلاب‌های صنعتی، شهری و همچنین پساب‌های کشاورزی دارای ترکیبات شیمیایی مختلف مخصوصاً عناصر سنگین، وارد اکوسیستم‌های آبی گردد^(۷). از نکات قابل توجه آلودگی محیط زیست آبزیان، آلودگی این موجودات به فلزات سنگین است، زیرا فلزات سنگین جزء آلاینده‌های پایداری هستند که برخلاف ترکیبات آلی از طریق فرآیندهای شیمیایی یا زیستی در طبیعت تجزیه نمی‌شوند. از نتایج مهم آلاینده‌های پایدار از جمله فلزات سنگین، وسعت زیستی زیاد آنها در زنجیره غذایی می‌باشد به طوری که در نتیجه این فرایند، مقدار فلزات سنگین در زنجیره غذایی می‌تواند تا چندین

1- Acid Fatty Unsaturated High

نمونه بردازی

به منظور بررسی میزان فلزات سنگین در چهار گونه کولی (Rutilus frisii kutum)، سفید (Alburnus filippi)، سوف (Sander lucioperca) و قزل آلای رنگین کمان (Oncorhynchus mykiss) در فصل پاییز سال ۱۳۹۵ تعداد ۴۰ نمونه (۱۰ نمونه از هر ماهی) به صورت کاملاً تصادفی از بازار الگویی ماهی شهر رشت که یکی از اولین و بزرگترین بازارهای ماهی فروشی در ایران است، خریداری شد. مشخصات نمونه‌های صید شده پس از تعیین گونه آنها انجام گردید. سپس نمونه‌ها با دقت در داخل یخدان مخصوص نمونه‌برداری قرار داده شدند و بین هر ردیف از نمونه‌ها توسط یخ خرد شده پوشانده شد. نمونه‌ها به آزمایشگاه تحقیقاتی جهت انجام آزمایشات بیشتر انتقال داده شدند.

مواد شیمیایی و تجهیزات مورد استفاده

در این مطالعه محلول‌های استاندارد فلزات با خلوص تجزیه ای و اسید نیتریک و پراکسید هیدروژن با درجه خلوص بالا از شرکت مرک آلمان خریداری شدند. تمام محلول سازی‌های لازم با آب مقطر دیونیزه انجام شد و برای اطمینان از عاری بودن کلیه ظروف و پیت‌های آزمایشگاهی از هر آلاینده، قبل از هر نمونه برداری با اسید شستشو داده شدند. برای اندازه گیری فلزات سنگین از دستگاه پلاسمای جفت شده القایی با طیف نشر نوری (ICP-OES)¹ مدل Arcos Spectrum استفاده شد. در جدول شماره ۱ آورده شده است. آب دیونیزه مورد استفاده جهت انجام آزمایشات از دستگاه آب مقطر گیری مدل Fistreem ساخت کشور انگلستان بدست آمد. برای هضم نمونه‌ها نیز از روش هضم با مایکرویو² استفاده شد. در این روش نمونه‌های بافت ماهی توسط آون با دمای ۸۰ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت خشک شدند، سپس به ۱ گرم از نمونه در هر لوله هضم

به انواع مختلف عوارض جانبی مانند التهاب ریه، فیبروز، آمفیزم و تومور شود که این عوارض بسته به شدت و میزان آلودگی می‌تواند متغیر باشد.^(۱۰) حضور کروم در رژیم غذایی به دلیل مشارکت فعال آن در عملکرد انسولین و سوخت و ساز چربی ضروری است. کمبود کروم می‌تواند منجر به اختلال در رشد و نمو و اختلالات در متابولیسم گلوکز، چربی و پروتئین شود.^(۱۱) از طرفی کروم عنصری سمی است و سمیت آن به اشکال شیمیایی آن بستگی دارد به طوری که کروم شش ظرفیتی برای ارگانیسم‌های دریابی بسیار سمی‌تر از کروم سه ظرفیتی است و به راحتی می‌تواند از غشاهای سلولی عبور کند و باعث افزایش سمیت این عنصر در آب دریا شود.^(۱۲, ۱۰) تحقیقات زیادی در رابطه با اندازه گیری غلظت فلزات سنگین در بافت خوراکی ماهیان صورت گرفته است به طوری که یافته های حسن پور و همکاران^(۱۳)، طبری و همکاران^(۱۴)، علی پور و همکاران^(۱۵) و سلگی و سرافراز^(۱۶) نشان داد که، به دلیل ورود منابع آلاینده به اکوسیستم ماهی‌ها، مصرف بافت خوراکی ماهی‌ها از نظر آلوده بودن به بعضی از فلزات سنگین، به دلیل بالاتر بودن از استانداردهای جهانی، می‌تواند مشکلات بهداشتی برای مصرف کنندگان به همراه داشته باشد. ارزیابی خطرات بهداشتی انباست فلزات سنگین در ماهی‌ها برای تنظیم استانداردها و ایجاد مبنای علمی در ک خطرهای فواید مصرف ماهی بسیار مهم است، بنابراین با توجه به اهمیت موضوع، این مطالعه به منظور تعیین میزان باقی مانده فلزات سنگین (جیوه، سرب، کادمیوم، آرسنیک، نیکل و کروم) و ارزیابی خطر ناشی از آن در گونه‌های مختلف ماهی عرضه شده در بازار ماهی رشت طراحی شده است.

مواد و روش‌ها

این مطالعه از نوع اپیدمیولوژیک تحلیلی می‌باشد.

1. Inductively Coupled Plasma Optical Emission Spectrometry
2. Microwave Digestion

استانداردهای کالیبراسیون

استانداردهای کالیبراسیون ترجیحاً هر روز و یا در غیر این صورت هر بار قبل از استفاده از دستگاه ICP باید تهیه می شدند. در ابتدا باید اتوسیپلر را جهت رفع آلودگی های احتمالی با اسید نتریک (HNO₃) ۵ درصد شستشو داده و سپس استوک های حاوی عناصر قابل اندازه گیری را جهت رسم منحنی کالیبراسیون به دستگاه تزریق می کردیم (۲۲، ۱۹). محلول های استاندارد تهیه شده، وارد دستگاه می شدند و میزان جذب آن ها ثبت می شد و طبق این میزان جذب شده منحنی کالیبراسیون در صفحه مانیتور دستگاه ترسیم می شد. جهت آماده سازی دستگاه برای آنالیز نمونه ها و اپیتم کردن آن ها محلول های استاندارد کاری مطابق غلظت های مشخص شده در جدول شماره ۳ تهیه و به دستگاه داده شد و منحنی کالیبراسیون رسم گردید و ضریب همبستگی R² طول موج و حدود تشخیص برای هر یک از عناصر به دست آمد (جداول شماره ۳ و ۴).

جدول شماره ۳: غلظت های استفاده شده جهت ایجاد منحنی کالیبراسیون

استاندارد						
فلز ($\mu\text{g/L}$)	کروم ($\mu\text{g/L}$)	نیکل ($\mu\text{g/L}$)	آرسنیک ($\mu\text{g/L}$)	کادمیوم ($\mu\text{g/L}$)	سرپ ($\mu\text{g/L}$)	جبوہ ($\mu\text{g/L}$)
۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۰
۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۰۵	۰/۰۱	۰/۰۰۵	۰/۰۱
۰/۰۲	۰/۰۲	۰/۰۲	۰/۰۱۰	۰/۰۰۲	۰/۰۱۰	۰/۰۲
۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۰۵	۰/۰۱	۰/۰۰۵	۰/۰۵
۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۰۵	۰/۰۰۵	۰/۰۰۵	۰/۰۵
۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰
۰/۰۰۰۶۴	۰/۰۰۰۶۴	۰/۰۰۰۶۴	۰/۰۰۰۶۴	۰/۰۰۰۶۴	۰/۰۰۰۶۴	۰/۰۰۰۶۴

جدول شماره ۴: مقادیر R²، طول موج و حد آشکار سازی

عنصر	حد آشکار سازی (میلی گرم در لیتر)	طول موج (ناموترا)	R ²
جبوہ	۰/۰۰۰۶۴	۲۱۵/۴۶	۰/۹۹۹۶۳
سرپ	۰/۰۰۰۲	۲۱۹/۹۹	۰/۹۹۹۵۴
کادمیوم	۰/۰۰۰۳۸	۲۱۳/۵۴	۰/۹۹۹۱۲
آرسنیک	۰/۰۰۰۷۵	۲۰۹/۷۱	۰/۹۹۸۳۲
نیکل	۰/۰۰۰۵۶	۲۲۲/۸۵	۰/۹۹۹۰۵
کروم	۰/۰۰۰۴۶	۲۶/۶۳۸	۰/۹۹۸۷۶
فلز	۰/۰۰۰۱۳۷	۱۸۴/۴۳	۰/۹۹۷۹۱

برآورد پتانسیل مواجهه انسان با فلزات سنگین در نتیجه مصرف ماهی ابرآورد احتمال خطرپذیری غیر سرطانزا (Non-carcinogenic Hazard Quotient) از روش های اندازه گیری اثرات بهداشتی مواجهه با

مايكروویو، ۴ میلی لیتر HNO₃ غلیظ و ۱ میلی لیتر پراکسید هیدروژن (H₂O₂) ۳۰ درصد اضافه شد و در نهایت هضم از طریق دستگاه مايكروویو و مطابق یک برنامه زمانی و دمایی مشخص شده، انجام شد (جدول شماره ۲). مشخصات و شرایط دستگاه مورد استفاده نیز، در جدول شماره ۱ آورده شده است (۱۷-۲۰).

جدول شماره ۱: مشخصات و شرایط دستگاه ICP-OES و دستگاه مايكروویو مورد استفاده

مشخصات و شرایط دستگاه ICP-OES	
Power	Plasma gas flow rate
14/5 l/min	Auxiliary flow rate
0/9 l/min	Nebulizer gas flow rate
0/85 l/min	Sample uptake time
Total 240 s	Rinse time
45 s	Initial stabilization time
45 s	Measurement Replicates
3	Pump rate
15 rpm	Frequency RF generator
27/12	Type of spray chamber Cyclonic
CCD Modified lichte	مشخصات دستگاه مايكروویو جهت هضم نمونه ها
300 °C	Temperature (max)
75 bar	Pressure (max)
HQ 50	Quartz vessels
1 gr	Sample amount
10 ml	Final volume

جدول شماره ۲: برنامه زمانی و دمایی داده شده به دستگاه مايكروویو جهت هضم نمونه های ماهی

مرحله	Temp., °C	Ramp, min	Hold, min
۱	۱۴۵	۱	۱
۲	۵۰	۱	۱
۳	۱۴۵	۱	۱
۴	۱۷۰	۱	۱۰
۵	۱۹۰	۱	۱۰

تهیه محلول های استاندارد برای آنالیز فلزات سنگین در ماتریکس های غذایی، یک محلول استاندارد داخلی ۴۰ میکرو گرم در لیتر ردیوم (Rh)، ایندیم (In) و تولیوم (Tm) توصیه می شود. محلول استاندارد داخلی در داخل اسیک استیک (یا متانول) ۲۰ درصد تهیه می شود اسید استیک و یا متانول هم شدت اثر بخشی یونیزاسیون را افزایش می دهد. رودیوم برای اصلاح سیگنال آرسنیک (As) استفاده می شود. علاوه بر این، حضور سطوح بالای عناصری، مانند کربن و کلر، در نمونه ها می تواند یونیزاسیون مؤثر پلاسمای افزایش دهد و عامل پاسخ بیشتری برای آرسنیک در نمونه ها ایجاد کند (۲۲، ۲۱، ۱۹).

از آن جا که قرار گرفتن در معرض دو یا چند آلاینده ممکن است سبب افزایش اثرات یا اثرات متقابل شود در این پژوهش NHQ کل یا همان HI از جمع ریاضی مقادیر NHQ سه فلز سرب، کادمیوم و روی به دست آمد(۲۳). در صورتی که مقدار NHQ بیشتر از یک (میزان جذب روزانه بیشتر از دوز مرجع باشد) نشان می‌دهد که قرار گرفتن در معرض یک ماده شیمیایی به احتمال زیاد اثرات سوء بهداشتی خواهد داشت. اثرات بالقوه بهداشتی وابسته به نوع مواد شیمیایی است. ارزش NHQ پایین تر از یک نشان می‌دهد که در معرض قرار گیری روزانه جمعیت انسانی، از جمله زیرجمعیت حساس، به احتمال زیاد بدون خطر قابل ملاحظه و اثرات زیان‌بار در طول عمر است(۲۶).

تجزیه و تحلیل آماری

در این پژوهش آنالیز آماری و تجزیه و تحلیل داده‌ها به کمک نرم‌افزار 19 SPSS انجام شد و میانگین داده‌ها به کمک آنالیز واریانس یک‌طرفه (ANOVA one-way) با یکدیگر مقایسه شدند و وجود ۹۵ یا عدم وجود اختلاف معنی‌دار در سطح اطمینان ۹۵ درصد تعیین گردید. هم چنین در رسم نمودارها و جداول از نرم افزار Excel استفاده شده است.

یافته ها

جیوه در تمامی نمونه‌های ماهی مورد آزمایش در این مطالعه تشخیص داده شد. مقادیر غلظت جیوه برای گونه ماهی‌های مورد بررسی به ترتیب برای ماهی‌های کولی ($0/01 \pm 0/05$)، سفید ($0/22 \pm 0/29$)، سوف ($0/09 \pm 0/08$) و قزل آلای رنگین کمان ($0/07 \pm 0/39$) میکروگرم بر گرم به دست آمد که در تمامی گونه‌های ماهی‌های مورد مطالعه از حد مجاز استانداردهای جهانی WHO، Codex، EPA و FDA (UK-MAFF) تعیین شده کمتر بود و بین گونه‌های مختلف ماهی، تفاوت معنی‌داری مشاهده شد($p \leq 0/05$).

آلاینده‌های شیمیایی غیر سرطان‌زا است. در این مطالعه احتمال خطرپذیری اثرات غیر سرطان‌زا با محاسبه نسبت خطر (NHQ) مورد بررسی قرار گرفت. از نسبت در معرض قرار گیری با یک آلاینده به دوز مرجع برای ارزیابی خطر سلامت یک ماده شیمیایی ویژه استفاده می‌شود. اگر میزان مواجهه بالاتر از مقدار سمیت باشد، پس احتمال خطر برای گیرنده وجود دارد. دوز مرجع دهانی مزمن (RFD) به عنوان برآورده از مواجهه روزانه با یک آلاینده به صورت خوراکی برای جمعیت انسانی (شامل زیر جمعیت‌های حساس) که به احتمال زیاد در طول عمر بدون اثرات زیان‌بار خطرناک قابل NHQ ملاحظه است تعریف شده است(۱۵). برای تعیین RFD بر اساس روش ارائه شده توسط سازمان حفاظت از محیط زیست آمریکا عمل شد. برای یک ترکیب واحد، NHQ نسبت CDI به دوز مرجع است(۲۴،۲۳).

 Non-carcinogenic Hazard Quotient (NHQ)=
 (Chronic Daily Intake) CDI
 آلاینده (mg/kg-day)
 (ReferenceDose) RFD=(Dose مرجع مزمن (خوراکی)
 برای آلاینده (mg/kg-day)

 CDI= (mg/kg-day)
 (mg/kg-day) = جذب روزانه مزمن آلاینده
 C = غلظت فلزات سنگین در بافت عضله ماهی (mg/k)
 (mg/k) = وزن بدن (برای بزرگسالان ~ 70 kg)
 BW = مدت زمان در معرض قرار گرفتن (70 سال)
 ED = فرکانس در معرض قرار گرفتن (365 روز در سال)
 EF = برآورد متوسط روزانه مصرف ماهی = $32/57$
 IRF = گرم / روز(15).
 LT = طول عمر (به طور متوسط)، 70 سال برای اثرات غیر سرطان‌زا

غلظت های $1/52$ و $0/76$ میکرو گرم بر گرم بدست آمد و بین ماهی های مختلف تفاوت معنی داری وجود داشت ($p \leq 0/05$).

بحث

Sanker و همکاران (۲۰۰۶) مقادیر جیوه را در درصد از گونه ماهی های دریایی مورد آزمایش در محدوده $0/3-0/5$ میکرو گرم بر گرم گزارش کردند (۲۷). Sivaperumal و همکاران (۲۰۰۷) در بررسی خود متوجه شدند که جیوه در 88 درصد از گونه های ماهی های دریایی که مورد بررسی قرار دادند یافت نمی شود (۲۸). Cirillo و همکاران (۲۰۱۰) غلظت جیوه را در گونه های ماهی دریایی در محدوده $0/339-0/408$ میکرو گرم بر گرم گزارش کردند که نسبت به مطالعه حاضر سطوح پایین تری از آلدگی را داشتند (۲۹). جیوه یک آلاینده بسیار سمی است که معمولاً از طریق تخلیه زباله های صنعتی به دریاها، سبب آلدگی شدید آن ها می شود. در رابطه با میزان جیوه در عضله ماهی می توان چندین بحث را مطرح ساخت. اول این که میزان جیوه در ماهیان بزرگ تر و مسن تر بیشتر از میزان جیوه در ماهیان جوان تر است. به این موضوع در تحقیقات زیادی اشاره شده است، هم چنین فاکتورهای زیادی نظری: دوره مواجهه، روش مواجهه با جیوه (تنفسی، بلع و یا تماس پوستی)، غلظت، فرم شیمیایی جیوه، سن شخص در معرض قرار گرفته و الگوی مصرف ماهی و غذاهای دریایی، بر روی اثرات نامطلوب جیوه بر سلامتی دخیل هستند (۳۰، ۳۱).

در پژوهش Alina و همکاران (۲۰۱۲) سطوح آلدگی ماهیان صید شده از تنگه مالاکا در مالزی به فلزات سنگین مورد بررسی قرار گرفت که در آن غلظت سرب در محدوده $0/01-0/039$ میکرو گرم بر گرم گزارش شد که نسبت به این مطالعه، سطوح آلدگی پایین تری داشتند (۳۱). غلظت بالای سرب در محیط های دریایی را می توان به منابع مختلفی از قبیل گازهای خروجی از وسایل نقلیه حاوی تر کیات سرب

در این مطالعه غلظت عنصر سرب برای ماهی های کولی ($1/46 \pm 0/14$)، سفید ($4/54 \pm 0/75$)، سوف ($2/51 \pm 0/24$) و قزل آلای رنگین کمان ($0/31 \pm 0/14$) میکرو گرم بر گرم بدست آمد که بیشترین مقدار آن در گونه ماهی سفید ($4/54 \pm 0/75$) میکرو گرم بر گرم و کمترین آن در ماهی کولی ($1/46 \pm 0/14$) میکرو گرم بر گرم بدست آمد و تفاوت معنی داری بین گونه های مختلف مشاهده شد ($p \leq 0/05$).

میانگین غلظت کادمیوم در گونه های مختلف ماهی ها در محدوده ($0/004-0/006$) میکرو گرم بر گرم متغیر بود و گونه ماهی سفید بیشترین مقدار $0/04$ میکرو گرم بر گرم (کادمیوم را داشت و بین ماهی سفید و سوف تفاوت معنی داری وجود نداشت ($p > 0/05$)).

میانگین غلظت آرسنیک در بافت عضله برای ماهی های کولی ($0/54 \pm 0/06$)، سفید ($0/15 \pm 0/36$)، سوف ($0/92 \pm 0/06$) و قزل آلای رنگین کمان ($0/68 \pm 0/04$) میکرو گرم بر گرم بدست آمد و در بین گونه های مختلف ماهی تفاوت معنی داری مشاهده شد ($p \leq 0/05$). میانگین غلظت آرسنیک در مورد همه ماهی های مورد مطالعه از استاندارد (Codex) که حد مجاز ($0/5$ میکرو گرم بر گرم) را تعیین کرده بیشتر بود. غلظت نیکل در این مطالعه در ماهیان مورد آزمایش در محدوده $0/06-0/16$ میکرو گرم بر گرم قرار داشت و در مورد دو گونه کولی و قزل آلای رنگین کمان تفاوت معنی داری وجود نداشت ($p > 0/05$) و در همه نمونه های مورد آزمایش از حد اکثر مجاز توصیه شده توسط استاندارد سازمان غذا و داروی امریکا (FDA) و آژانس حفاظت از محیط زیست امریکا (EPA) کمتر بود.

میانگین غلظت فلز سنگین کروم در بافت عضله ماهی های مورد آزمایش برای ماهی های کولی ($0/08 \pm 0/07$)، سفید ($0/12 \pm 0/07$)، سوف ($0/152 \pm 0/08$) و قزل آلای رنگین کمان ($0/06 \pm 0/06$) میکرو گرم بر گرم بود که بیشترین مقدار این آلاینده در گونه ماهی سفید و کمترین آن در ماهی کولی به ترتیب با

Pimonwan ماهی های مورد آزمایش در محدوده $0/009-0/31$ میکرو گرم بر گرم گزارش کردند که نسبت به این مطالعه سطوح بالاتری از غلظت کادمیوم را داشتند (۳۶).

در مطالعه Alina و همکاران میزان کادمیوم در محدوده $0/05-2/47$ میکرو گرم بر گرم به دست آمد (۳۱).

در مطالعه Alina و همکاران میزان آرسنیک در گونه ماهی های دریایی مورد مطالعه $0/14-6/57$ میکرو گرم بر گرم بدست آمد که نسبت به مطالعه حاضر سطوح آسودگی بالاتری داشت (۳۱).

در مطالعه عسگری و کمرهئی (۱۳۸۵) میانگین غلظت سرب، کروم، کادمیوم و نیکل در بافت ماهیان پرورشی به ترتیب برای محل های مورد نظر $0/46$, $0/06$, $0/053$ و $0/03$ میلی گرم بر لیتر بر حسب وزن خشک ماهی بدست آمد. نتایج حاصل از انجام این پژوهش نشان داد که مقدار فلزات سنگین سرب، کادمیوم، کروم و نیکل به ترتیب در 27 درصد، 8 درصد، 3 درصد و 25 درصد

نمونه های مورد مطالعه از حد اکثر مجاز سازمان بهداشت جهانی (WHO) کم تر بود (۳۳). احتمالاً وجود نیکل می تواند از آسودگی های نفتی حاصل شود. در مناطق بندری و شرق مازندران تردد کشتی ها (به دلیل گمرک)، لنجهای و قایقهای ماهیگیری زیاد بوده و آسودگی نفتی و در کنار آن آسودگی بعضی از فلزات را سبب می شوند (۱۴).

بندانی و همکاران میانگین فلز کروم را در عضله ماهی کپور $69/9$ میکرو گرم بر گرم گزارش کردند، که نسبت به مطالعه حاضر از میزان بسیار بیشتری برخوردار بوده است که این را می توان به آسودگی بیشتر سواحل استان گلستان یا جذب بیشتر در ماهی کپور نسبت داد (۳۷).

Yilmaz و همکاران میزان کروم را بافت ماهیان مورد مطالعه در محدوده $1/03-1/79$ میکرو گرم بر گرم به دست آوردند که نسبت به این مطالعه که در محدوده $0/76-1/52$ میکرو گرم بر گرم قرار داشت، غلظت بالاتری را دارا بودند (۳۸).

نشست نفت و سایر ترکیبات نفتی از کشتی ها و قایقهای موتوری و پساب فاضلاب شهری و صنایع شیمیایی نسبت داد (۳۲).

مشروفه و همکاران در مطالعه ای که در حوزه جنوبی دریای خزر انجام دادند مشاهده کردند که میانگین غلظت کادمیوم برابر با $0/006 \pm 0/002$ میکرو گرم بر گرم بوده که این مقدار کمتر از حد استاندارد تعیین شده توسط سازمان کشاورزی، شیلات و غذای انگلستان (UKMAFF) و سازمان بهداشت جهانی (WHO) می باشد (۳۳). شهریاری و همکاران در مطالعه ای که در سواحل دریای خزر انجام دادند، دریافتند که میزان کادمیوم در عضله سه گونه از ماهی های کپور، کفال و سفید به ترتیب برابر با $0/014$, $0/017$ و $0/018$ میلی گرم در کیلو گرم بوده و از مقدار مجاز استاندارد سازمان جهانی بهداشت (WHO) کم تر بوده و از شرایط قابل قبول برای مصارف انسانی برخوردار می باشد (۳۳).

در مطالعه نجم و همکاران که به بررسی میزان غلظت فلزات سنگین در بافت های مختلف ماهی کلیکا و سه خاره دریای خزر پرداختند، مقادیر فلزات سنگین، سرب، کروم و کادمیوم در ماهی سه خاره به ترتیب $0/113 \pm 0/06$, $0/28 \pm 2/2$, $0/046 \pm 0/11$ میکرو گرم بر گرم وزن خشک نمونه و میانگین غلظت کلی سرب، کروم و کادمیوم در ماهی کلیکا به $0/096 \pm 0/07$ و $4/29 \pm 4/08$ و $0/126 \pm 0/05$ میکرو گرم بر گرم وزن خشک نمونه به دست آمد (۳۴). در مطالعه سلگی و اسفدیاری که میزان سرب و کادمیوم را در بافت خوراکی ماهی کفال طایی مورد بررسی قرار دادند، میزان غلظت کادمیوم و سرب را به ترتیب $0/07$ و $0/07$ میکرو گرم بر گرم گزارش کردند که غلظت دو فلز در مطالعه حاضر پایین تر از حد مجاز WHO و MAFF بود (۱۶). Snaker و همکاران، میانگین غلظت کادمیوم را در گونه ماهی های دریایی مورد آزمایش $0/01$ میکرو گرم بر گرم گزارش کردند (۲۷).

فلزات برای خطرپذیری غیر سرطانزا (NHQ) برای جیوه، سرب، کادمیوم، آرسنیک، نیکل، قلع و کروم برای هر یک از گونه های ماهی مورد آزمایش در جدول شماره ۶ آورده شده است. همان گونه که در جدول شماره ۵ دیده می شود پتانسیل خطرپذیری همه فلزات کمتر از یک است. در این پژوهش مقادیر به دست آمده از فلزات سنگین با حد مجاز و سطح استاندارد ارائه شده از سوی سازمان های بین المللی مانند FDA، Codex، UK-MAFF، EPA، WHO (جدول شماره ۷). در نهایت میزان خطرپذیری کل (HI) عناصر در نمونه های عضله گونه های مختلف ماهی مورد آزمایش از طریق جمع NHQ هفت عنصر اندازه گیری شده (جیوه، سرب، کادمیوم، آرسنیک، نیکل، قلع و کروم) به دست آمد. این مقادیر برای ماهی های کولی (10^{-3})، سفید (10^{-3})، سوف (10^{-4}) و قزلآلای رنگین کمان (10^{-3}) به دست آمد.

مطالعات دیگری نیز به بررسی خطر غذایی (THQ) محصولات دریایی در دریای مازندران پرداخته اند، حسن پور و همکاران (۲۰۱۴) به بررسی خطر غذایی فلزات، سرب، کادمیوم، روی و مس در ماهی سفید مصروف کنندگان در سواحل دریای مازندران (Rutilus frisii kutum) پرداختند (۴۲)، نتایج آنها حاکی از آن بوده است که هیچ گونه خطری در اثر مصرف ماهی سفید مصروف کنندگان را از نظر آلاتینده های مذکور تهدید نمی کند (۴۲). نتایج بررسی صادقی با جگیران و همکاران (۲۰۱۶) در سواحل جنوبی دریای مازندران حاکی از آن بوده که هیچ گونه خطری مصرف کنندگان ماهی آلوزا و سوف را از نظر فلزات کروم، نیکل، مس و روی تهدید نمی کند (۴۳). نتایج بررسی علیپور و همکاران (۲۰۱۴) نیز حاکی از عدم وجود خطر برای مصرف کنندگان ماهی کلمه (Rutilus rutilus) از نظر فلزات کادمیوم، کروم، نیکل، آهن، آرسنیک، مس، روی و سرب در تالاب میانکاله بوده است (۱۵).

در مطالعه Raja و همکاران که در آن میزان فلزات سنگین در چهار گونه ماهی دریایی بررسی شد، غلظت کروم را در محدوده (۰/۹۲ - ۰/۶۵) میکرو گرم بر گرم تعیین کردند (۳۹). غلظت کروم در گونه های ماهی مورد مطالعه مطابق با استانداردها و معیارهای جهانی، برای مصارف انسانی مجاز است.

این مطالعه نشان داد که گونه های مختلف ماهی دارای غلظت های متفاوتی از فلزات سنگین در عضلات اشان هستند. بسیاری از محققان نشان داده اند که ذخیره زیستی فلزات سنگین به نوع گونه ماهی و محیط زیست و ... وابسته است. عادات غذایی ماهی ها مانند گوشت خوار بودن، گیاه خوار بودن، همه چیز خوار بودن و نوع زیستگاه گونه ها به شدت می تواند سطح ابانت فلزات سنگین مختلف را تحت تاثیر قرار دهد (۳۹، ۳۷). علاوه بر تنوع گونه ها، تغییرات غلظت فلزات سنگین در گونه های مختلف ماهی می تواند به یکسری عوامل دیگر از جمله؛ اندازه (وزن و طول بدن)، جنس، سن و میزان رشد گونه های ماهی، نوع بافت ها مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و شرایط فیزیولوژیکی ماهی ها وابسته باشد. از دیگر عوامل تاثیرگذار بر غلظت فلزات سنگین در ماهی ها می توان به تفاوت های موجود در محیط های آبزی مربوط به نوع و سطح آلدگی آب، شکل شیمیایی فلز در آب، دمای آب، pH، غلظت اکسیژن محلول و شفافیت آب اشاره کرد (۴۱، ۳۹). به طور کلی می توان گفت، تفاوت غلظت در بافت های مختلف ماهیان می تواند ناشی از تفاوت توان فلزات در غلبه بر پیوندهای فلزی پر و تین نظیر متالوتیوندین ها باشد. گونه هایی که دارای مقادیری مشخص از متالوتیوندین ها باشند می توانند سمیت این فلزات را از بین برند. معمولاً بافت عضله ماهیان دارای پایین ترین مقادیر غلظتی فلزات می باشد (۴۰، ۳۲، ۹).

در این مطالعه برآورد جذب روزانه (EDI) و برآورد جذب هفتگی (EWI) فلزات سنگین ناشی از مصرف هر یک از ماهی ها محاسبه شد. مقادیر این

جدول شماره ۵: میانگین غلظت فلزات سنگین اندازه گیری شده در بافت عضله گونه های مختلف ماهی مورد آزمایش (میکرو گرم/گرم)

گونه ماهی	جیوه (Hg)	سرب (Pb)	کادمیوم (Cd)	آرسنیک (As)	نیکل (Ni)	فلز (Sn)	کروم (Cr)
کولی	۰/۰۱	۰/۰۵ ^{ED}	۰/۰۰۱	۰/۰۶ ^{Ge}	۰/۰۱ ^{Cd}	۰/۰۲ ^{Ec}	۰/۰۹ ^{Bd}
سفید	۰/۳۳	۰/۰۷ ^{Ba}	۰/۰۱	۰/۰۵ ^{Ab}	۰/۰۷ ^{Da}	۰/۰۵ ^{Dc}	۰/۱۷ ^{Cb}
سوف	۰/۰۹	۰/۰۱ ^{Ab}	۰/۰۱	۰/۰۴ ^{Cb}	۰/۰۲ ^{Eb}	۰/۰۵ ^{Ec}	۰/۰۴ ^{Ba}
قرول آلا رنگین کمان	۰/۰۷	۰/۰۲ ^{Ac}	۰/۰۱	۰/۰۴ ^{Ca}	۰/۰۱ ^{Ec}	۰/۰۲ ^{Dc}	۰/۰۶ ^{Bc}

حرروف متفاوت کوچک در جدول نشان دهنده تفاوت بزرگ نشان دهنده تفاوت معنی دار در دریف است ($p \leq 0.05$).

جدول شماره ۶: محاسبه جذب روزانه و ارزیابی خطر فلزات سنگین ناشی از مصرف هر یک ماهی های مورد مطالعه در یک شخص ۷۰ کیلو گرمی

آلاندیه	گونه ماهی	میزان جذب روزانه [*] (میکرو گرم/گرم ارزیابی)	میزان جذب روزانه [*] (میکرو گرم/گرم ارزیابی)	برآورد احتمال خطر پذیری خیر سرتانزا ^{**} (میکرو گرم/گرم ارزیابی)	برآورد احتمال خطر پذیری خیر سرتانزا ^{**} (میکرو گرم/گرم ارزیابی)
جیوه	کولی	۴۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۲۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۶۱۰ ^{-۳}	۴۲۰ ^{-۳}	۶۱۰ ^{-۳}	۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۴۱۰ ^{-۳}	۲۸۱۰ ^{-۳}	۴۱۰ ^{-۳}	۲۸۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
قرول آلا	۲۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۲۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
کولی	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۷۱۰ ^{-۳}	۷۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۲۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۲۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
قرول آلا	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
کادمیوم	۳۱۰ ^{-۳}	۲۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۲۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۴۱۰ ^{-۳}	۳۶۱۰ ^{-۳}	۴۱۰ ^{-۳}	۳۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
قرول آلا	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
کولی	۲۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۲۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۵۱۰ ^{-۳}	۴۲۱۰ ^{-۳}	۵۱۰ ^{-۳}	۴۲۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۲۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۲۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
قرول آلا	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
آرسنیک	۳۱۰ ^{-۳}	۲۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۲۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
نیکل	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
قرول آلا	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
کروم	۳۱۰ ^{-۳}	۲۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۲۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۵۱۰ ^{-۳}	۴۲۱۰ ^{-۳}	۵۱۰ ^{-۳}	۴۲۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۲۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۲۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
قرول آلا	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
فلز	۲۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۲۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
کولی	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
قرول آلا	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
کروم	۳۱۰ ^{-۳}	۲۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۲۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۵۱۰ ^{-۳}	۴۲۱۰ ^{-۳}	۵۱۰ ^{-۳}	۴۲۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۲۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۲۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
قرول آلا	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
کولی	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
قرول آلا	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
کولی	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
قرول آلا	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
کولی	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
قرول آلا	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
کولی	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
قرول آلا	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
کولی	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
قرول آلا	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
کولی	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
قرول آلا	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
کولی	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
قرول آلا	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
کولی	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
قرول آلا	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
کولی	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
قرول آلا	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
کولی	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
قرول آلا	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
کولی	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
قرول آلا	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
کولی	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
قرول آلا	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
کولی	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
قرول آلا	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
کولی	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۷۱۰ ^{-۳}	۳۵۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سفید	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۳۱۰ ^{-۳}	۱/۴۱۰ ^{-۳}	۰/۰۱ ^{ED}
سوف	۱۲۱۰ ^{-۳}	۶۶۱۰ ^{-۳}	۱۲۱		

وجود داشته باشد ولی تعیین نشده‌اند، نمی‌پردازد. ب) اثرات هم افزایی یا کاهنده‌گی آلاینده‌ها با یکدیگر در نظر گرفته نمی‌شود، به عنوان مثال سلیوم اثرات سی THQ جیوه را کاهش می‌دهد در حالی که این موارد در THQ در نظر گرفته نمی‌شوند. ج) سمیت فلزات به طور عمده به دسترس پذیری زیستی آنها بستگی دارد، به عنوان مثال اعتقاد بر این است که آرسنیک یکی از سمی‌ترین عناصر است، اما می‌تواند به شکل غیرسمی آرسنوباتین در ماهی‌ها وجود داشته باشد و نباید خطر آنها را باهم یکسان در نظر گرفت. بنابراین نحوه کنونی ارزیابی ریسک غذایی برای فلزات بایستی بهبود پیدا کند.

با توجه به نتایج مطالعه حاضر میزان فلزات سنگین در بافت عضلاتی گونه‌های مختلف ماهی عرضه شده در بازار بزرگ ماهی رشت، کمتر از حد مجاز استانداردهای بین المللی بوده و مخاطره‌ای از نظر تجمع این فلزات در بدن برای مصرف کنندگان به دنبال نخواهد داشت و از طرفی با توجه به برآورد مصرف روزانه و هفتگی و پتانسیل مواجهه انسان با فلزات سنگین در نتیجه مصرف ماهی با توجه به سطوح باقی مانده جیوه، سرب، کادمیوم، آرسنیک، نیکل، قلع و کروم، بی خطر بودن آن قابل توجیه بوده و خطر بالقوه بهداشتی در ارتباط با این آلاینده‌ها سلامت انسان را تهدید نمی‌کند. اما نظارت مستمر بر سطوح فلزات سنگین در ماهی‌های عرضه شده در بازار، جهت اطمینان از بالاتر نبودن از حد مجاز استانداردهای جهانی ضروری به نظر می‌رسد.

سپاسگزاری

این پژوهش بخشی از پایان نامه مقطع دکتری (PhD) بهداشت مواد غذایی دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه بوده و همچنین نویسنده‌گان این مقاله بر خود لازم می‌دانند از مدیریت محترم آزمایشگاه گروه بهداشت محیط، دانشگاه علوم پزشکی تهران آقای دکتر شاهرخ نظم آرائه‌یافت تشکر و قدردانی را اعلام نمایند.

بالا رفتن سرانه مصرف ماهی در ایران در معرض قرار گرفتن انسان با فلزات سنگین افزایش می‌یابد. عضله بافت مهمی در پایش معمول آلدگی فلزی است به دلیل آن که توسط انسان مصرف می‌شود. احتمال خطر پذیری غیرسلطان‌زای (NHQ) هر فلز مورد مطالعه در این مطالعه، به طور کلی کمتر از یک بود که نشان می‌دهد که خطر بهداشتی قابل توجهی از جذب فلزات از طریق گونه‌های مختلف ماهی عرضه شده در بازار بزرگ ماهی رشت مصرف کنندگان را تهدید نمی‌کند. سلگی و اسفندیاری هم‌چنین در مطالعه خود سرب و کادمیوم را در بافت خوراکی ماهی کفال طلایس (Liza aurata) سواحل بندر انزلی اندازه گیری کردند، جذب روزانه برآورد شده (EDI) هر دو فلز از طریق مصرف ماهی کفال طلایس برای مردم بومی ساحل بندرانزلی زیر حد مجاز روزانه قابل تحمل برای یک شخص ۷۰ کیلوگرمی (PTDI-70) تعیین شده توسط EPA بود. بنابراین، نتیجه گرفتند که مصرف ماهی کفال از لحاظ آلدگی به سرب و کادمیوم، هیچ مشکلی برای سلامت انسان ایجاد نمی‌کند.^(۲۵) روند خطرپذیری کل (HI) فلزات سنگین ناشی از مصرف هر یک از گونه‌های ماهی مورد مطالعه به شکل قزل‌آلای رنگین کمان < سفید < سوف < کولی بود. این مطالعه نشان داد که مصرف ماهی قزل‌آلای دارای بالاترین و مصرف ماهی کولی دارای کمترین خطر بهداشتی بالقوه و عوارض جانبی برای افراد است، که پرورشی بودن ماهی قزل‌آلای می‌تواند دلیلی برای توجیه این ادعا باشد. با نگرش به این که قرار گرفتن در معرض بیش از یک آلاینده ممکن است تأثیر افزایشی بر روی موجودات داشته باشد. اگرچه THQ به منظور ارزیابی خطر مصرف مواد غذایی بسیار مورد استفاده قرار می‌گیرد اما دارای اشکالاتی نیز می‌باشد از جمله: الف) تنها به بررسی اثرات آلاینده‌ای می‌پردازد که تعیین شده و مورد هدف هستند در صورتی که به بررسی سایر آلاینده‌هایی که ممکن است در ماده غذایی

References

1. Mashroofeh A, Alireza Riyahi Bakhtiari A, Pourkazemi M. Evaluation of cadmium, vanadium, nickel and zinc concentrations in different tissues of beluga and stellate sturgeon and risk assessment regarding consuming their muscle tissue in south Caspian Sea. *J Mazandaran Univ Med Sci* 2013; 22(96): 89-96 (Persian).
2. Bosch AC, O'Neill B, Sigge GO, Kerwath SE, Hoffman LC. Heavy metals in marine fish meat and consumer health: a review. *J Sci Food Agric* 2016; 96(1): 32-48.
3. Sargent JR, Tocher DR, Bell JG. The lipids In: Fish nutrition. 3th ed. Halver JE, Hardy R W. Amsterdam: Elsevier Science; 2002; p: 181-257.
4. World Health Organization. Global strategy on diet, physical activity and health: a framework to monitor and evaluate implementation. Geneva: World Health Organization; 2006.
5. Justi K, Hayashi C, Visentainer J, De Souza N, Matsushita M. The influence of feed supply time on the fatty acid profile of Nile tilapia (*Oreochromis niloticus*) fed on a diet enriched with n-3 fatty acids. *Food Chem* 2003; 80(4): 489-493.
6. Küller M, Monserrat J, Primel E, Caldas S, Tesser M. Effects of dietary α -lipoic acid on growth, body composition and antioxidant status in the Plata pompano *Trachinotus marginatus* (Pisces, Carangidae). *Aquaculture* 2012; 368-369: 29-35.
7. Shariatifar N, Mozaffari Nejad AS, Ebadi Fathabad A. Assessment of heavy metal content in refined and unrefined salts obtained from Urmia, Iran. *Toxin Reviews* 2017; 36(2): 89-93.
8. Li P, Feng X, Qiu G, Shang L, Li Z. Mercury pollution in Asia: a review of the contaminated sites. *J Hazard Mater* 2009; 168(2): 591-601.
9. Tchounwou PB, Yedjou CG, Patlolla AK, Sutton DJ. Heavy metal toxicity and the environment. *EXS*. 2012; 101: 133-164.
10. Elnabris KJ, Muzyed SK, El-Ashgar NM. Heavy metal concentrations in some commercially important fishes and their contribution to heavy metals exposure in Palestinian people of Gaza Strip (Palestine). *Journal of the Association of Arab Universities for Basic and Applied Sciences* 2013; 13(1): 44-51.
11. Ahmed MK, Shaheen N, Islam MS, Habibullah-al-Mamun M, Islam S, Mohiduzzaman M, et al. Dietary intake of trace elements from highly consumed cultured fish (*Labeo rohita*, *Pangasius pangasius* and *Oreochromis mossambicus*) and human health risk implications in Bangladesh. *Chemosphere* 2015; 128: 284-92.
12. Fathabad A, Shariatifar N, Ehsani A, Sayadi M. Evaluation of toxic metals in canned fish market in Tehran. *IJPSR* 2015; 6: 818-822.
13. Hassanpour M, Rajaei G, Sinka Karimi MH, Ferdosian F, Maghsoudloorad R. Determination of heavy metals (Pb, Cd, Zn and Cu) in Caspian kutum (*Rutilus frisii kutum*) from Miankaleh International Wet-land and human health risk. *J Mazandaran Univ Med Sci* 2014; 24(113): 176-83 (Persian).
14. Tabari S1, Saravi SS, Bandany GA, Dehghan A, Shokrzadeh M. Heavy metals (Zn, Pb, Cd and Cr) in fish, water and sediments sampled

- form Southern Caspian Sea, Iran. Toxicol Ind Health 2010; 26(10): 649-656.
15. Alipour H, Pourkhabbaz AR, Hassanpour M. Assessing of Heavy Metal Concentrations in the Tissues of *Rutilus rutilus caspicus* and *Neogobius gorlap* from Miankaleh International Wetland. Bull Environ Contam Toxicol 2013; 91(5): 517-521.
 16. Solgi E, Esfandi Sarafraz J. Determination of lead and cadmium in edible tissues of *Iiza aurata* in Bandar-e Anzali: Accumulation and Risk of Consumption. J Aqu Eco 2015; 5(1): 43-34 (Persian).
 17. Noel L, Leblanc J-C, Guerin T. Determination of several elements in duplicate meals from catering establishments using closed vessel microwave digestion with inductively coupled plasma mass spectrometry detection: estimation of daily dietary intake. Food Additives & Contaminants 2003; 20(1): 44-56.
 18. Millour S, Noël L, Kadar A, Chekri R, Vastel C, Guérin T. Simultaneous analysis of 21 elements in foodstuffs by ICP-MS after closed-vessel microwave digestion: Method validation. J Food Compost Anal 2011; 24(1): 111-120.
 19. Shokrzadeh M, Saberyan M, Saeedi Saravi S S. Assessment of lead (Pb) and cadmium (Cd) in 10 samples of Iranian and foreign consumed tea leaves and dissolved beverages. Environ Toxicol Chem 2008; 90(5): 879-883.
 20. Shokrzadeh M, Saeedi Saravi S S. The study of heavy metals (zinc, lead, cadmium, and chromium) in water sampled from Gorgan coast (Iran), Spring 2008. Environ Toxicol Chem 2009; 91(3): 405-407.
 21. Fathabad AE, Shariatifar N, Moazzen M, Nazmara S, Fakhri Y, Alimohammadi M, et al. Determination of heavy metal content of processed fruit products from Tehran's market using ICP-OES: a risk assessment study. Food Chem Toxicol 2018; 115: 436-446.
 22. Gray P, Mindak W, Cheng J. Elemental Analysis Manual for food & related products. Inductively Coupled Plasma-Mass Spectrometric Determination of Arsenic, Cadmium, Chromium, Lead, Mercury, and Other Elements in Food Using Microwave Assisted Digestion. New Hampshire. US Food and Drug Administration; 2015.
 23. Chien LC, Hung TC, Choang KY, Yeh CY, Meng PJ, Shieh MJ, et al. Daily intake of TBT, Cu, Zn, Cd and As for fishermen in Taiwan. Sci Total Environ. 2002; 285(1-3): 177-185.
 24. Hallenbeck WH. Quantitative Risk Assessment for Environmental and Occupational Health. Chelsea: Lewis; 1993.
 25. Agusa T, Kunito T, Sudaryanto A, Monirith I, Kan-Atireklap S, Iwata H, et al. Exposure assessment for trace elements from consumption of marine fish in Southeast Asia. Environ Pollut 2007; 145(3): 766-777.
 26. Zhuang P, Li ZA, McBride MB, Zou B, Wang G. Health risk assessment for consumption of fish originating from ponds near Dabaoshan mine, South China. Environ Sci Pollut Res Int 2013; 20(8): 5844-5854.
 27. Sankar T, Zynudheen A, Anandan R, Nair PV. Distribution of organochlorine pesticides and heavy metal residues in fish and shellfish from Calicut region, Kerala, India. Chemosphere 2006; 65(4): 583-590.
 28. Sivaperumal P, Sankar T, Nair PV. Heavy metal concentrations in fish, shellfish and fish products from internal markets of India vis-a-vis international standards. Food Chem 2007; 102(3): 612-620.

29. Cirillo T, Fasano E, Viscardi V, Arnese A, Amodio-Cochieri R. Survey of lead, cadmium, mercury and arsenic in seafood purchased in Campania, Italy. *Food Addit Contam Part B Surveill* 2010; 3(1): 30-38.
30. Galimberti C, Corti I, Cressoni M, Moretti VM, Menotta S, Galli U, et al. Evaluation of mercury, cadmium and lead levels in fish and fishery products imported by air in North Italy from extra-European Union Countries. *Food Control* 2016; 60: 329-337.
31. Alina M, Azrina A, Mohd Yunus A, Mohd Zakiuddin S, Mohd Izuan Effendi H, Muhammad Rizal R. Heavy metals (mercury, arsenic, cadmium, plumbum) in selected marine fish and shellfish along the Straits of Malacca. *Food research international* 2012; 19(1): 59-66.
32. Olmedo P, Pla A, Hernández A, Barbier F, Ayouni L, Gil F. Determination of toxic elements (mercury, cadmium, lead, tin and arsenic) in fish and shellfish samples. Risk assessment for the consumers. *Environ Int* 2013; 59: 63-72.
33. Shahryari A, Golfigrozy K, Noshin S. Muscular concerteration of cadmium and lead in crap mullet and Kutum of the Gorgan Bay Caspian sea. *Iranian Scientefic Fisheries Journal* 2010; 19(2): 95-91 (Persian).
34. Najm M, Shokrzadeh M, Fakhar M, Sharif M, Hosseini SM, RahimiEsboei B, et al. Concentration of heavy metals (Cd, Cr and Pb) in the tissues of *Clupeonella cultriventris* and *Gasterosteus aculeatus* from Babolsar coastal waters of Mazandaran Province, Caspian Sea. *J Mazandaran Univ Med Sci* 2014; 24(113): 185-192 (Persian).
35. Kerdthep P, Tongyonk L, Rojanapantip L. Concentrations of cadmium and arsenic in seafood from Muang District, Rayong Province. *J Health Res* 2009; 23(4): 179-184.
36. Asgari Q, Kamarei B. Study of heavy metals concentration Cd, Cr, Pb and Ni, in cultured ponds fishes of Khorramabad city in 2006. *Yafte* 2009; 11(1): 71-78 (Persian).
37. Bandany Gh, Khoshbavar H, Yelghi S, Shokrzadeh M, Nazari H. Concentration of heavy metals (Cd, Cr, Zn, and Pb) in muscle and liver tissues of common carp (*Cyprinus carpio* L., 1758) from coastal waters of Golestan Province. *Iranian Scientific Fisheries Journal* 2010; 19(4): 1-10 (Persian).
38. Yilmaz Ab. Comparison of heavy metal levels of grey mullet (*Mugil cephalus* L.) and sea bream (*Sparus aurata* L.) caught in Iskenderun Bay (Turkey). *Turk J Vet Anim Sci* 2005; 29(2): 257-262.
39. Raja P, Veerasingam S, Suresh G, Marichamy G, Venkatachalapathy R. Heavy metals concentration in four commercially valuable marine edible fish species from Parangipettai Coast, South East Coast of India. *Asian J Anim Vet Adv* 2009; 1(1): 10-14.
40. Al-Majed NB, Preston MR. An assessment of the total and methyl mercury content of zooplankton and fish tissue collected from Kuwait territorial waters. *Mar Environ Res* 2000; 40(4): 298-307.
41. Naeem M, Salam A, Tahir S, Rauf N. The effect of fish size and condition on the contents of twelve essential and non essential elements in *Aristichthys nobilis*. *Pak Vet J* 2011; 31(2): 109-112.
42. Hassanpour M, Rajaei G, Sinka Karimi MH, Ferdosian F, Maghsoudloorad R. Determination of heavy metals (Pb, Cd, Zn and Cu) in Caspian kutum (*Rutilus frisii kutum*) from Miankaleh International Wet-land and human

- health risk. J Mazandaran Univ Med Sci 2014; 24(113): 176-183 (Persian).
43. Sadeghi Bajgiran S, Pourkhabbaz AR, Hasanpour M, Sinka Karimi MH. A study on Zinc, Nickel, and Vanadium in fish muscle of Alosa caspia and Sander lucioperca and food risk assessment of its consumption in the southeast of the Caspian Sea. IJHE 2016; 8(4): 423-432.